

надъвахъ обаче, че тя може да прѣдизвика порицания. Порицания се явихъ и, за жалостъ, отъ тамъ, отъ гдѣто най-малко можяхъ да се очакватъ,—отъ ерѣдата на учителитѣ. Ако се касаяхъ само до мене, не бихъ се счелъ въ право да говорѣя тука за тѣхъ. Имяхъ нужда отъ тия порицания за да се науча, че е мирна главата на онзи, който не иска нищо да върши. Тѣ ме трогвахъ, само защото се стремѣтъ да изопачатъ значението на учредението, до което се отнасятъ и да му нанесатъ смъртеленъ ударъ прѣди да е починало да съществува. Осъди се съвѣта, защото, ни по атрибутитѣ си, ни по начина на съставлението си, ни по състава си, не прѣдставляватъ гаранции да биде единъ видъ парламентъ, който да отстаива правата и интереситѣ на учителското съсловие. Менъ ми е жалко да мисля, че може да има нужда да се оборва подобна идея, която, приедена, не дай Боже, въ изпълнение, би повела къмъ послѣдствие еднакво гибелно и за престижа на учителското звание, и за успѣха на учебното дѣло.

Вѣрвамъ, впрочемъ, че всички честни и самоотвержени труженници сж осъдили поведението на онзи свои другари, които обявихъ война на учебнитѣ свѣтъ, толкова по-вече, че, ако между послѣднитѣ имаше едни, които дѣйствувалъ по увлечение, необмислено по искрено, което може и да се обяси и да се извини, други се ръководѣхъ отъ причини, които нѣматъ нищо общо съ интереситѣ ни на учителитѣ, ни на училищата. Не съмъ прѣстанялъ никога да вѣрвамъ че имамъ тѣхното пълно съчувствие. Това за мене е било едно голѣмо утѣшение, на което дължъ дѣто не си допуснахъ да помисля, че съмъ прѣдприелъ една прѣждевременно реформа, за която не сме били още съзрѣли. Почувствувахъ още по-силно това утѣшение, когато, въ послѣдната си обиколка, можяхъ да се убѣдя, че тия труженци, които търсятъ най-главното въ награждение за своитѣ трудове въ съзнанието на изпълнителн дѣлъ, съставляватъ голѣмото болшинство на българското учителско тѣло.

Не можъ да си прѣдставишъ едно събрание отъ учители, достойни за това име, въ което да се обсъждатъ въпроси, неизмѣнни права свързка съ интереситѣ на дѣлото, на което да сж се посветили. Тия интереси единствено съмъ ималъ прѣди видъ съ учредението на висшия учебенъ свѣтъ. На онзи интереси изключително е призванъ той да служи. И време е ний учителитѣ, ако съзнаваме колко много се чака отъ насъ, да обрнемъ най-сервиозното си внимание къмъ тия интереси. Защото не трѣбва да се боимъ да признаемъ, че главно само по количество имаме право да се радваме съ успѣхитѣ, които е направило у насъ учебното дѣло. По качество нашитѣ училища още далеко неоправдаватъ ни жертвитѣ, които се правятъ за тѣхъ, ни надѣждитѣ, които се възлагатъ на тѣхъ. А главнитѣ факторъ за подиганieto на нашитѣ училища на висотата на своето велико назначение, е учителитѣ. Учителитѣ е душата на училищата, душата, която, като оживотворява знанията и строгитѣ поуки на нравствеността, прави ги увлекателни, достъпни и приемливи.

На нищо друго не е нужно тѣ много да се настоява, нищо друго не трѣбва тѣ често да се научава. И азъ бихъ желалъ моитѣ думи отъ тука и чрѣзъ васъ да си пробиятъ пъкъ въ сърцата на всичкитѣ учители. Никакви програми, никакви наредби нѣма да помогнатъ, всичката наша дѣятелностъ ще отиде напусто, ако учителитѣ, които ще привождатъ въ изпълнение всичко това, не сж всецѣло прѣдани на своята работа, ако не сж проникнати отъ съзнанието на своята отговорностъ, ако не носятъ въ своята душа всички онзи качества, които трѣбва да присаждатъ въ крѣхкитѣ души, на които възпитанието е повѣрено тѣмъ. Намъ принадежи, по свойството на самата ни работа, да говоримъ постоянно за длъжности. Нашитѣ наставления за да бждатъ чути — разбрани и усвоени, ний сами трѣбва да служимъ за образецъ на онзи, които обучаваме, съ усърдното и неуморимо изпълнение на своитѣ длъжности. И това ни се налага

не само отъ нашето звание, но и отъ нуждата да възпитаме младежката, която ще бжде утрѣ ръководящия факторъ на народнитѣ съдбини, въ строгата школа на длъжността, която само може да образува въ нея волята и характерътъ и всичкитѣ онзи доблестни качества, които ще ъ направятъ мощна и способна да изпълни своето послание.

Извѣстни ви сж разнатѣ прѣдмѣти, върху които ще имате да дадете своето мнѣние прѣзъ тая сессия. Тамъ, гдѣто нѣма да намѣрите присѣдени мотивитѣ, които сж ни ръководили, тѣ ще ви се изложатъ устно, както отъ мене така и отъ началницитѣ на отдѣление при министерството. Ще повторѣ пакъ същата молба: идеята за подиганieto на учебното дѣло трѣбва да ви ръководи въ всичкитѣ ви разисквания, и азъ се надѣвамъ, че ще ъ имате прѣдъ видъ всекога. Въ мене и въ чиновницитѣ отъ министерството, които сж ми помагали въ паработването на всички въпроси, подложени на ваше обсъждане, ще намѣрите всичкото съдѣйствие, което може да ви бжде нужно, за да изпълните съ успѣхъ своята задача.

Ний вѣрваме, че г-да членовѣтѣ на висшия учебенъ свѣтъ ще положатъ голѣми старания, за да извършатъ съвѣстно твърдѣ важната задача, съ която сж натоварени. Врѣме е вече да се поработи сериозно за турянieto учебното дѣло у насъ на тая висота, на която то трѣбваше много отдавна да се турц, за да могатъ и нашитѣ училища да изваждатъ добри граждани и хора способни за работа.

Чрѣзъ тайно гласоподавание сж биде избрани за подирѣдватели г-да Ст. Заимовъ и М. Бѣчеваровъ, а за секретари г-да Дръ Бобчевъ, М. Пундевъ и Ж. Михайловъ.

На единъжъ се е писало и говорило, че убийството на Бѣчева е загадочно. Кoresпoндeнтитѣ на „Neue Freie Presse“ прѣдава слѣдующия си разговоръ съ г-жа Бѣчева, който е интересенъ въ много отношения:

„Въ София има една жена, която политиката е направила вдовица — жешата на Бѣчева. Тя минува като най-хубава жена въ София, живѣе задъ пощата, дѣто е особено тихо и уединено. Държавата ъ плаща 800 л. пенсия, която се изгубва въ случай ако г-жа Бѣчева вѣжги въ вторъ бракъ. Нейното жилище е скромно. Главното украшение сж нѣколко портрети, които прѣдставляватъ все една и същата личностъ — мъжъ на млади години и русъ. Единъ трауръ обикали този портретъ, който прѣдставлява убития Бѣчевъ. Изгледътъ на неговата жена прави едно поразително впечатление: една южна красота, черни коси, деликатни черти, ослѣпителна бѣлѣзнина, черни очи, раскошни рѣцѣ, маниери на свѣтска дама. Азъ говорѣя нѣмски, каза ти и ми подаде студена ражка. Азъ съмъ възпитана въ института Фрелихъ въ Вѣна.—Успокойте се, казахъ азъ, Вий сте развълнувани, отговарямъ азъ. „Азъ съмъ всекога тѣ, когато дохожда чужденецъ, за който знамъ, че ще распитва за моето нещастие. О, туй нещастие!“—Вече сълзи отъ очитѣ ъ започватъ да текатъ и тя продължава въ нажеленъ тонъ:

„Тѣ убихъ моя мъжъ. Вие не знаете какво значи това. Вие не го познавате. Той бѣше тѣ добъръ, щото всекий го обичаше. Въ министерството, въ палата, въ камарата—на всекъдъ той бѣше уважаванъ. И ний тѣ се обичахме, тѣ бѣхме щастливи! Внезапно всичко исчезнъ. Азъ мислѣхъ, че ще полудѣя. Кого

е той толкова обидилъ, щото по такъвъ начинъ да му се отмѣщава? Това е дѣло, което Стамболовъ е способенъ да извърши, казахъ ми. Азъ вѣрвахъ това, въ моитѣ мъчения ми дойде изведнѣжъ една мисль. Казахъ ми, че Стамболовъ знаелъ какъ единъ агентъ се е приготвявалъ. Защо не е въспрѣпятствувалъ той? Произшествията по убийството показвахъ, че убиецътъ е можалъ само слѣдъ извършването на своето дѣло да напусне паркътъ; значи, той трѣбва да е билъ близу и до двамата. Не бѣше ли агентътъ Спасъ Андоновъ Стамболова креатура? Азъ тичахъ, като луда. Сп Андоновъ, както чухъ, е располагалъ съ много пари, той е казвалъ, че сега може да прави каквото иска. Но защо туй ужасно дѣло? Да ли въ моя мъжъ той намѣри единъ съперникъ, който можеше да стане опасенъ и искаше да го отстрани и чрѣзъ туй да намѣри причини за да захване ерѣщу своитѣ неприятели гонения? Тѣзи прѣдположения бѣхъ тѣ ужасни! Не може да има нищо по-сатанинско въ тоя свѣтъ! Стамбуловъ още въ младинитѣ ми бѣше антипатиченъ. Той едно врѣме водѣше едно дѣло на баща ми, което прѣдаде на противникътъ. Чрѣзъ туй баща ми изгуби всичкото си състояние. Бѣчевъ не ни примири съ него. Азъ вѣрвахъ само, че моитя умраза ми рисува тия ужасни картини. Слѣдъ туй дохожда една приятелка при мене и уплашено ми исповѣдва, че въ града се говорило, че Бѣчевъ е жертва на Стамболова. Азъ извикахъ и писахъ на Стамбулова: убийцата на моя мъжъ трѣбва да е Спасъ Антоновъ! Дайте ми свѣтъ и отмѣтѣте за моя мъжъ.“ — „Какво знаете върху Сп. Антоновъ, отговори ми той, какви подозрения имате противъ него?“ Азъ отговорихъ съ настоятелна молба да изсѣдва дѣлото. Слѣдъ нѣкое врѣме дохожда при мене Стамбуловъ съ своя слуга, който стоеше на вратата на салонътъ за да го пази. Той иска да говори съ мене по въпросътъ за пенсия и ми съобщи, че едно строго изслѣдване е вече заведено. Той бѣше уплашенъ, което особено ми направи впечатление. Слѣдъ извѣстно врѣме той пакъ се вѣсти. Тоя пъкъ той искаше да говори по въздиганieto на памтникъ за починалия ми мъжъ. „Изслѣдването не може да има никакъвъ резултатъ каза той, азъ заповѣдахъ този човѣкъ (?) да мѣхатъ,—мѣето му отъ прѣтитѣ да истрѣхатъ, по на пусто—той изявява, че подозрѣнието е лъжливо.“ Слѣдъ туй Стамбуловъ пакъ дохожда съ своя слуга и пакъ биеше въ очи неговата уплашеностъ. Третий пъкъ дойде съ жена си и майка си. „Смъртъта на вашия мъжъ, каза той, е едно политическо дѣло, нѣма нищо общо съ неговата фамилия“. Азъ ставамъ все по-вече и по-вече убѣдена въ мое вѣрване. Защо искаше той да се расхажда вечерно врѣме съ Бѣчева, както тѣзи расказваше; защо ми каза той, че е постѣпилъ строго съ Сп. Антонова, когато въ дѣйствителностъ, е произлѣзло съвѣмъ противното; защо моли той Бѣчева тѣ често да му даде мостра на палтото и шапката си; защо носѣше същото облѣкло, както моя мъжъ; за-

ПОДЛИСТНИКЪ

Анализъ *)

на
Духътъ на Законитѣ
отъ
Далаберъ.

Монтескйо, така като разглежда всеко управление по отдѣлно, разглежда послѣ всичкитѣ въ отношенията, които тѣ могатъ да иматъ помежду си, но само отъ обща гледна точка, т. е. отъ оная, която еднакво се отнася и къмъ семейството имъ, и къмъ принципитѣ имъ. По такъвъ единъ начинъ, държавитѣ, турени една ерѣщу друга, не могатъ да иматъ други отношения, освѣнъ да се защитаватъ или нападатъ. Понеже республикитѣ, споредъ естеството си, сж малки държави, тѣ не могатъ да се защитаватъ освѣнъ чрѣзъ съюзи; но чрѣзъ съюзи пакъ сж республики. Отбранителната сила на монархията състои главно въ притежаванieto границъ запазени отъ нападение. Държавитѣ, както и хора-

та, иматъ правото да нападатъ за да се запазятъ: отъ правото за война иде правото за завоевание; право нужно, законно и гибелно; право, което ни натоварва съ много задължения спрѣмо човѣшкото естество, и на което главния законъ е да причинишъ, колкото се може, по-малко зло на побѣденитѣ. Республикитѣ могатъ по-малко да завоеваватъ отколкото монархитѣ: деспотизмътъ прѣдполага огромни завоевания или тѣзи послѣднитѣ го прѣдизвикватъ или осигоряватъ. Единъ отъ принципитѣ на духътъ на завоеванията трѣбва да бжде, колкото е възможно да се подобри положението на побѣдения народъ, т. е. въ едно и също врѣме да се удовлетвори както естественния законъ, така и държаната максима. Нѣма нѣщо по-хубаво отъ трактатътъ на Гелона съ Картагенитѣ, чрѣзъ който той имъ зарѣкваше за напредъ да не прѣнасятъ въ жертва дѣцата си. Испанитѣ, слѣдъ като побѣдихъ Перу, трѣбваше и тѣ да принудятъ жителитѣ да не принасятъ хора въ жертва на боговетѣ си; но тѣ мислихъ за по-изгодно да пвбнжатъ самитѣ тѣзи народи. За завоевание на тѣхъ оставаше една обширна пустиня; тѣ бѣхъ принудени да изселжтъ една частъ отъ земята си, и така за винаги да ослабнжтъ отъ собствената си побѣда. Човѣкъ може нѣкога да бжде принуденъ да възвнѣва законитѣ на побѣденитѣ; нищо не може да ни принуди да имъ мѣнемъ правитѣ или обичаитѣ, но най-сигурното ерѣд-

ство да се запази едно завоевание, ако е възможно, е да направишъ щото побѣденитѣ да достигнатъ същото образование и възпитание, както побѣдителитѣ, да имъ дадешъ съжитѣ права и привилегии: така сж правили често старитѣ Римляни; така поетяла и Цезаръ спрямо Галитѣ.

Като разгледахме до тукъ всеко управление, както въ частностъ, така и въ отношенията му съ другитѣ, ний нѣмахме прѣдъ видъ нито това, което тѣ трѣбва да иматъ общо, нито особенитѣ обогоятелства, измечени или отъ естеството на държавата, или отъ гения на народитѣ, това което трѣбва сега да равниемъ.

Общия законъ на всичкитѣ управления или поне на умѣренитѣ и, слѣдователно, правитѣ управления, е политическата свобода, която всекий гражданинъ трѣбва да има. Тази свобода не значи абсурдното право да правишъ това, което желашъ, а да имашъ правото да правишъ това, което законитѣ позволяватъ. Тя може да бжде разглеждана или въ нейното отношение съ конституцията, или въ отношението ъ съ гражданина.

Въ конституцията на всека държава има дѣлѣ власти; легислативната и изпълнителната; и тая послѣдната има два прѣдмѣта: вътрѣшността на държавата и външността. Отъ законното раздѣляние и удобното распрѣдѣление на тѣзи равни вѣдове власти, зависи висшето успѣршенствование

*) Продължение отъ 31-ий брой.

що отказа да ми прѣдаде облѣклото, съ което Блъчевъ бѣше облѣченъ въ врѣме на убийството? Азъ се научихъ, че туй станало, за да не се знае колко близо е стоялъ убиеца. Венчко туй ме мъчение. При това, писма отъ града и отъ провинцията гласяхъ едно и сѣщо: *Блъчевъ е жертва на Стамбулова*. Азъ отпихувахъ за Хиртенбергъ, за да се поправя и да намѣриш почивка. Моето ужасно подозрѣние не исчезна. Стамбуловъ падна и *тогава неговитѣ напръжни приятели потвърдихъ моитѣ прѣдположения*; дѣлото дойде до сѣдъ, гдѣто е още не рѣшено. Антоновъ, който поради едно ново убийство трѣбваше да бѣде повиканъ, отказа всичко. Азъ нѣмамъ никакъвъ свидѣтелъ, никакво доказателство, и силно желая да се изясни; извѣтностъ желая, чрѣзъ която да намѣриш отмъщение“.

ВЪТРЕШНИ НОВИНИ.

Вчера, 1-ий Септемврий, се отвори хъ тукашнитѣ основни и класни училища. Споредъ едно окръжно отъ Министерството на Народното Просвѣщение редовнитѣ занятия въ класнитѣ училища трѣбвало да почнатъ неврѣменно на 5-ий того.

Научаваме се, че тия дни щѣла да замине за Румъния комисията, която е отредена да прѣнесе коеститѣ на Шумненския благодѣтелъ Нанчо Поповичъ, който се помни прѣди 13 години въ Румъния.

Министерството на Народ. Просвѣщение е отпуснало на тукашната община 9000 лева помощъ за постройка на училищно здание за българскитѣ първоначални училища въ гр. Шуменъ. Велѣдствие на това Шуменското училищно настоятелство прѣди единъ мѣсець бѣ отдало на търгъ постройката на едно училищно здание въ „Грънчарската частъ“ на града, на което основитѣ бидоха положени прѣди 5 дни.

Европейскитѣ вѣстници пишатъ че министерствъта на въикашнитѣ работи г. Начечъ се обръщатъ къмъ британския дипломатически агентъ въ София съ протестъ по поводъ извѣстията, които бѣха напечатани въ „Times“ за клането, което ужъ сѣ правило българскитѣ възстанници въ Македония. Прѣдварително правителството е прѣдложило на „Times“-овия кореспондентъ да отиде на мѣстото на происшествието и произведе слѣдствие. Това прѣдложение било направено въ официални форма. На кореспондентъ се е прѣдложило да отиде на сѣтка на българското правителство, щѣла да му се дадатъ открити мѣстове до всичкитѣ български власти, за да му съдѣйствуватъ въ задачата. Кореспондентъ на „Times“ е телеграфиралъ за това въ редакцията и чака отъ тамъ наставления.

Бѣше се прѣснѣлъ слухътъ, че въ Русе въ врѣме пристиганieto на Т. Ц. В., се било хванало едно момче, прѣоблѣчено съ женски дрѣхи и че у него сѣ биле намѣрени нѣкакви компрометирующии книжки. Споредъ свѣдения, черпени отъ най-вѣренъ источникъ, работата била съвѣтъ иначе: Въ врѣме освѣтленieto прѣзъ ноцта, между многобройната публика по улицитѣ се забѣлявало и едно 15 годишно момче, прѣоблѣчено въ женски дрѣхи, което било задържано отъ полицията съ двамата му другари. Разсѣдванията усановили, че то било ученикъ изъ Бесарабiя, дошълъ да постъпи въ земледѣлческото училище и по съвѣтътъ на хазийката си се облѣкло въ женски дрѣхи, за да направи сюрпризъ на приятелитѣ си. Накакви писма и книжки не сѣ се намѣриле у него и на сутрешята било освобождено.

на политическата свобода въ отношение на конституцията. За докладство Монтекио привежда конституцията на Римската република и оная на Англия. Въ тази послѣдната той намира принципътъ въ този основенъ законъ на управленieto въ старитѣ Германци, щото маловажнитѣ работи да се разрѣшаватъ отъ главатаритѣ, а важнитѣ отъ народнитѣ сѣдилица, по прѣдложението на главатаритѣ. Монтекио не разглежда, да ли Англичанитѣ се ползватъ отъ тази крайна политическа свобода, които тѣхната конституция имъ дава; нему е достатъчно тя да бѣде оградена отъ тѣхнитѣ закони. Той не подиграва другитѣ държави: той вѣрва на противъ, щото прѣкалеността, даже и въ доброто, не е желателна; че крайната свобода има своитѣ неудобства както и крайното робство; и че въобще човѣшката натура по-скоро се навиква на умѣреното.

Политическата свобода, разгледана въ отношение на гражданина, състои въ сигурността, която той чувствува подъ крилото на законитѣ; или въ мнѣнието за тази сигурностъ, което мнѣние прави щото гражданинъ да не се бои отъ съгражданина си. Тази свобода се оградява или разрушава отъ естеството и размѣрѣтъ на наказанията. Прѣстъпленията противъ религията да се наказватъ съ лишението отъ блага, които религията дава; прѣстъпленията противъ правитѣ, — съ засрамване; прѣстъпленията противъ обществената тишина, съ зат-

Министерството на Търговията и Земледѣлието (отдѣленie търговско-индустриално) е испратило слѣднѣтото *окръжно* отъ 23-ий того № 1835 до всичкитѣ учреждения, подвѣдомствени на това Министерство:

„Съ окръжното ми прѣдписанie отъ 29-ий Юлий т. г. подъ № 1571 прѣдложихъ на подвѣдомственитѣ ми г. г. чиновници да се обличатъ отъ 1-ий идущий Октомврий, прѣзъ канцеларскитѣ часове, исклучително съ мѣстни материи, ушити отъ мѣстни шивачи и изложихъ въ сѣщото окръжно мотивитѣ на това мое прѣдложение, което бѣ поерѣцианото въ цѣлата страна съ въодушевление. Но не само на тѣкачеството и шивачеството трѣбва да се помогне у насъ, не само тѣхнитѣ произведения могътъ да удовлетворятъ разни наши нужди, а и разни други произведения, изработени отъ български индустриалци и занаятчи, отговарятъ по качество и цѣна даже на най-големата заискателностъ. Тѣй напримѣръ, въ България се произвеждатъ разни дървени издѣлия и мобили въ София, Бѣлово, Русе, Орѣхово, Самоковъ, Троянъ и Севлиево; твърди добри килими въ Котелъ, Царибродъ. Чипровци и Панагюрище; трайни и хубави чулове въ Панагюрище, Шуменъ и Котелъ; вълнени губери и китеници въ Сливенъ и Калюферъ; разни сукна и материи за пердета, покривки и пр. въ Габрово, Сливенъ, Карлово, Самоковъ, Казанлъкъ и Тръвна; веѣккви кожи и кожени издѣлия въ София, Севлиево Габрово и Русе; желѣзарски и лѣяреки издѣлия въ София, Пловдивъ, Русе, Сливенъ и Пльвенъ; въ послѣдния градъ даже добри желѣзни каски за пазение пари и цѣнности. Стѣкла и стѣкларски издѣлия се произвеждатъ въ Варна; въ Пловдивъ — вѣжжа и вѣжарски издѣлия. Разни дребни отъ твърди добро качество и евгени канцеларски потребности, като мастила, в сѣкъ, лѣпило, цинкографически прахъ и други химически произведения могътъ да се доставятъ отъ Пловдивъ, Орѣхово и Русе, а Габровекитѣ и Троянскитѣ пожари могътъ да изработватъ прѣкрасни ножчета за истргване и ножици, употребляеми въ канцелариитѣ.

Нашитѣ държавни и общински учреждения ежедневно купуватъ и употребяватъ много отъ горѣизброенитѣ прѣдмѣти. Колко прочее би се помогнало на нашитѣ занаяти, които съ значителенъ успѣхъ вече произвеждатъ сѣщитѣ прѣдмѣти, ако казанитѣ учреждения за нашрѣдъ съзнателно захванатъ да търсятъ и купуватъ отъ тѣхъ канцеларски прѣдмѣти?

Повѣренното ми Министерство е онова, което трѣбва да прѣдпиествува съ добъръ примѣръ държавнитѣ учреждения; затова поканвамъ всичкитѣ мень подвѣдомствени учреждения и длъжностни лица, щото за нашрѣдъ, щомъ имъ се укаже нужда отъ нѣкои прѣдмѣти, които се произвеждатъ въ страната, да се обрщатъ за тѣхната покупка къмъ мѣстнитѣ производители, фирмитѣ на които сѣ извѣстни и които повѣренното ми Министерство можм въ случай на нужда да имъ посочи.

Тѣй като нашитѣ индустриалци нѣматъ веѣкога приготвени достатѣчни количества издѣлия, началницитѣ на учрежденията трѣбва о врѣме да прѣдадатъ порѣчкитѣ си за да дадатъ възможностъ на респективния индустриалець да имъ достави порѣчката.

Не се съмнѣвамъ, че лицата, къмъ които настоящето е отправено, ще уважатъ напълно важността му и ще иматъ присѣрдце испълнението му“.

Солунския кореспондентъ на „Новое Время“ излага положението на работитѣ въ Македония по поводъ въ станичкото движение въ тая българска областъ. Той съобщава, че всичката войска отъ солунскитѣ гарнизонъ, освѣнъ нужната частъ за пазението градътъ, е била испроводена ерѣщо възстанницитѣ. Относително градътъ Солунъ, въ случай на опасностъ, носели се слухове, че английския консулъ въ Цариградъ, Филипъ Керри, е билъ влѣзалъ въ сношение съ адмиралътъ на английската ескадра въ Сръдиземно море относително мѣркатѣ

прѣдъ видъ откривающитѣ се осложнения на Балканския полуостровъ. Тия планове на Англия ерѣмо Солунъ не сѣ новина. Конкуренцията ъ Австро-Унгария зорко слѣди движенията на английската ескадра и отъ своя страна успява ескадрата си въ Адриатическото и Сръдиземното морета. Отъ друга страна австро унгарската войска се етѣгва къмъ гр. Новиъ-Пазаръ, отъ гдѣто тя лесно може да се домыне до Солунския заливъ по желѣзния пѣтъ.

По-нататѣкъ кореспондентътъ расправя за успѣхитѣ, които възстанницитѣ сѣ имали въ Македония и за голѣмата омраза на мѣстното население ерѣмо ерѣбекото правителство, което на границата правяло голѣми стѣпки на възстанницитѣ, като оказвало силна поддръжка на турекитѣ власти въ прѣслѣдванieto имъ македонскитѣ възстанници. Портата общаана на Сърбия да назначи ерѣбеки владци въ Призренъ и Скопий за награда на тая имъ услуга.

Получихме изъ Русе една дълга дописка по работитѣ на апелативното сѣдилице, на която ний не дадохме мѣсто въ вѣстникитѣ си, защото мислимъ, че едно напоминание само ще бѣде достатъчно за прѣмахванieto имъ въ бѣдѣце. Говори се въ дописката за нѣкакво влияние, което е ималъ единъ отъ адвокатитѣ върху прѣдѣдателя на апелативния сѣдъ, а тѣй сѣщо и за непристройното държание н. самия прѣдѣдатель въ врѣме на сѣдебно заседание, като маханне крака, чешение му-стаки, огледване въ огледалци и пр.

Ако всичко писано е вѣрно и ако се продължава все тѣй и за нашрѣдъ, ний не можемъ да не станемъ въ бѣдѣце отзивъ на отежданията, които дописникътъ прави въ дописката си.

Редакторитѣ на „Нардно Съзание“ се чудятъ какви лѣжи и какви епитети да намѣриятъ за да ги стоварятъ върху г. В. Юрданова. Въ послѣдния си брой тѣ най-безсѣветно лѣжатъ, че г. Юрдановъ е билъ искалъ служба отъ г. Радославова, да го назначи училищентъ инспекторъ. По тоя поводъ ний можемъ да е съобщимъ, какъ е работата въ тоя случай. Г. Юрдановъ никога не е молилъ г. Радославова да му отпуща нѣкаква субсидийка, но както и всички редактори на периодически списания у насъ е далъ прошение въ Министерството на Просвѣщенieto, за да се откупятъ нѣколко годишни течения отъ списанието му „Искра“ за общинскитѣ училища, за каквато цѣлъ има прѣдвиденъ параграфъ въ бюджетътъ на Министерството на Просвѣщенieto. Колкото за служба той не е искалъ никога нито отъ г. Радославова, нито отъ днешния министръ на Народ. Просвѣщение, каквато служба би му се дала на частътъ, ако поискане. Истина е само това, че г. Радославовъ въ навечерieto на изборитѣ за народни прѣдставители запита г. Юрданова телеграфически, приема ли да бѣде назначенъ за Шуменскитѣ училищентъ инспекторъ. Приятелитѣ на г. Юрданова силно настоявахъ той да отговори, че приема, още по-вече че тѣ знаехъ съ каква цѣлъ г. Радославовъ капи г. Юрданова за инспекторъ и че щомъ той не стане неговъ партизанитѣ, не ще го назначи, както и станжъ, понеже г. Юрдановъ силно възстанжъ противъ Радославовитѣ кандидати за народни прѣдставители прѣзъ врѣме на изборитѣ. Колкото за това, че г. Юрдановъ за спекули билъ въ състояние да се дружи съ дяволътъ, можтъ да го казватъ само хора, които сѣ оплюли суратътъ си съ компромисъ и подлизурквания въ врѣме на Стамбулова, каквито сѣ всички до единъ тукашнитѣ радослависти-соцаджии.

Отъ идущия брой на „Защита“ ний въ цѣлъ редъ статьи единъжъ за веѣкога ще опишемъ дѣлата и подлеститѣ на тия политически шарлатани, като опишемъ историята на веѣкиотъ отъ тѣхъ поименно и ще прѣбеганемъ тогава да отговаряме на тѣхния вѣстникъ, който е подповенъ само и само да поува по единъ хамалекитѣ начинъ своитѣ противници и да лѣжи свѣта, че ужъ гр. Шуменъ е радославистекитѣ градъ.

Въ каквото и управление да бѣде, най-евгения данѣкъ е онзи, който се налага на стокитѣ, щото гражданитѣтъ го плаца безъ да се догади. Голѣмото число войска въ мирно врѣме, не е нищо друго освѣнъ единъ претекстъ да се товари народа съ данѣци, ерѣдетво за ослабяване на държавата и оржде на робството. Монополътъ на данѣцитѣ, който прави щото всичко да влезе заведѣжъ въ държавното съкровище, е, безсѣмѣнно, по-износно за народътъ, и, слѣдователно, по-полезно, когато то стане, държавна отколкото частната експлоатация на тѣзи данѣци, която винаги осваля между рѣцѣтъ на нѣколко частни лица една частъ отъ държавнитѣ приходи. Веѣчко е изгубено (това сѣ терминитѣ на автора) когато професията, събирание данѣци чрезъ частни лица, стане почтенна; тя става тогава когато лукевътъ въ една държава силно владѣе. Да оставимъ нѣколко хора да се хранятъ отъ общото, за да ги пакъ послѣ ограбимъ, което нашрѣдъ въ много държави се е практикувало, значи да поправимъ една неправда съ друга, и да причинимъ двѣ злини вмѣсто една.

(Слъдва)

Едно време в „Шумент“, който се издаваше в града ни едновременно с „Защита“ и папъване последният си сили да крѣпи тираничкия режим на Стамбулова, бѣше писалъ, че редакцията на „Защита“ била получила отъ Русското консулато въ Букурещъ една огромна сума руски рубли, значи била подкупена, като за свидетел се показваше починалия прѣди това Шуми. гражданинъ Х. Чолаковъ. За това съобщение на Стамбуловия вѣстникъ Шумненци се смѣхъ прѣзъ уши. Сега „Защита“ почна да излива отъново, и пакъ се намѣри вѣстникъ да каже, че тя е подкупена. Като загатва за нѣкакви си снопове(?) отворени писма по адресъ на вѣстника ни, които биле се получавали въ редакцията на в. „Народно Съзнание“, редакцията на тоя вѣстникъ намѣрила за целесобразно, въ последния 25-ий брой, между другото да нарече „Защита“ храненикъ на шпионскитѣ фондове. Да се каже, че каквото ще да излъже. Останало само да се намѣри свидетелъ за подкупването на „Защита“. И „Народно Съзнание“ трѣбва да намѣри такъвъ, на билъ той живъ или умрѣлъ, както направи минжлага година в. „Шумент“, шикъ съобщението му за подкупването на „Защита“ не прави никакъвъ ефектъ!

Въ недѣля, на 27-ий того, градътъ ни има щастие да бѣде посѣтенъ отъ г. Радославова. Той биде придруженъ отъ своя най-вѣрль сѣпартизанинъ Божила Райнова, който, както се е изразилъ единъ отъ радославиститѣ, нарочно е ходилъ въ Варна за да го доведе съ двѣ цѣли: да прадума нѣкоя отъ несъгласитѣ за помирение съ стамбулиститѣ свой сѣпартизани въ градътъ ни и да изглади нѣкакво си недоразумѣние между неколцина отъ тѣхъ.

Цѣли два дни тукашнитѣ шепя радослависти линкаха изъ градътъ, за да придумватъ хора, които да отидатъ на станцията да посрѣщатъ. Распратихъ се и хора въ Касапляръ, а тѣи сѣщо се телеграфира на Прѣславския кометъ да подбере партизанитѣ си и да дойде на посрѣщането. Слѣдъ толкова убѣждения и приказания, едвамъ можахъ да извадятъ на станцията 47 души, турци, стражанци, касаплярци и прѣславчани. Распратихъ ни, че при слизането отъ тренътъ имало рѣвове: „да джигѣе“ и „доду“. Както и да е, прѣзъ срѣдата на градътъ прѣминя кортежътъ отъ 7 фаетона и спрѣ право въ къщата на г. Радушъ В. Симеоновъ. Като гледахъ гражданитѣ какви бѣха важнитѣ личности, които съ фаетонитѣ придружаваха г. Радославова, подмивахъ се подъ мустакъ и нуцахахъ всевъзможни иронии. Говорихъ, че Краевъ билъ твърдѣ намръщенъ, гдѣто г. Радославовъ не благоволилъ да сѣдне съ него на фаетонътъ, а сѣднѣлъ съ Божила Райнова, когато и той не билъ по-малко радославистъ отъ Божила Райнова. Има право човѣкътъ: всѣкий трѣбва да си знае мѣстото и да не уронва авторитетътъ на другитѣ. „Що за птица е гдѣто Божила, викалъ Краевъ, та нему да се прави такова прѣдпочитане?“

Г. Радославовъ, навѣрно, е останѣлъ твърдѣ задоволенъ отъ своитѣ сѣпартизани, защото на другия денъ отъ пристигането си благоволи да заминѣ за Варна, испроводенъ отъ своитѣ прѣдани сѣпартизани.

За да не ни обвиняватъ въ пристрастие, че намаляваме тържествеността на посрѣщането, трѣбва да явилъ, че най-вѣрлитѣ радослависти въ градътъ ни, г-да Краевъ и М. Войниковъ отидоха съ фаетонъ да посрѣщатъ сѣкия гостининъ чакъ до Касапляръ.

ВЪНКАШНИ НОВИНИ.

Ромънското правителство на последне време разиграва една комедия въ Добруджа, която въ бѣдѣще ще му сѣдне много скъпо. Румънскитѣ вѣстници печататъ едно съобщение изъ Кюстенджа, че тамъ билъ откритъ нѣкакъкъвъ революционенъ комитетъ, който работѣлъ за присѣдинението на Добруджа къмъ България и че съ тоя комитетъ сѣ имали сношения Македонския комитетъ въ София, Каравеловъ, Цанковъ и Тюфекчиевъ.

До колкого можахме да се научимъ отъ единъ ижтникъ изъ Тулча, работата е била съвсѣмъ друга, а се съ цѣль изопачавала отъ ромънското правителство: въ Кюстенджа българитѣ сѣ си съставили комитетъ за събиране парични помощи за македонското въстание. Съ експлоатиранието и изопачаванието на истината ромънското правителство гони една цѣль: трѣси претексъ да затвори българскитѣ училища въ Кюстенджа и Тулча и по тоя начинъ да загрие българщината въ Добруджа. Ний ще кажемъ само това на румънскитѣ държавници: българитѣ въ Добруджа по никой начинъ не ще могатъ да се прѣтошватъ въ ромъни, а по-скоро такава едно поведение отъ страна на ромънитѣ ще докара въ едно бѣдѣще смазванието на Румъния и събъняване на границитѣ ѝ за възнаграждане на нейното усърдие да помага на държавитѣ отъ тройственния съюзъ въ ущърбъ на своитѣ добри расположени до сега къмъ нея съсѣди,—Руссия и България.

Въ Сицилия настроението на духоветѣ е твърдѣ тревожно на последне време. Въ нѣкои мѣстности между селянитѣ това вълнение взема голѣми размѣри, а разбойничествата и грабежитѣ ставатъ все по-чести. Изъ Сиракуза съобщаватъ, че прѣзъ

последнитѣ дни селското население въ околноститѣ на градътъ Букери е недоволено отъ това, че почти всичката земя се намѣри въ рацѣтъ на едно незначително число голѣми землевладѣлци, и е изгорило всичкитѣ къщи въ единъ отъ чифлицитѣ, а послѣ е подѣлило помежду си земята. Явила се войска и порядкътъ билъ възстановенъ. Даже около голѣмитѣ градове жителитѣ не сѣхъ увѣрени за вѣлната си безпачностъ. Споредъ „Temps“ движението носѣло безусловно политическия характеръ, съ който г. Криени ще има сериозна работа.

Руссия е подарила на Черна-Гора 30,000 пушки, 15 милиона патрона, а тѣи сѣщо топови, митралиози, динамитъ и други военни припаси. По тоя поводъ австрийския печатъ е дигнѣлъ голѣма врѣва. „Neue Fraie Presse“ пише по тоя поводъ, че тоя епизодъ не лишава австрийцитѣ нито отъ сънь, нито отъ апетитъ, а пъкъ отъ друга страна иска да се подигне по тоя поводъ запитване въ парламентетъ, като се обявя на 29-ий параграфъ отъ Берлинския трактатъ. Разбира се много добръ, че Австро-Унгария много се тревожи отъ черногорскитѣ въоружения.

По поводъ на тоя щедръ подарѣкъ, въ Цетиней станѣла изграднозна приятелека манифестация прѣдъ аданието на Русското посолство.

Римския вѣстникъ „Tribuna“ обнародва една кореспонденция изъ Еритреи, въ която се казва, че абисинцитѣ се готвяли за война послѣ прѣкъжането на дължовния периодъ. Кореспондентътъ прѣпорѣчва на Италия незабавни енергически дѣйстви противъ Менелика, прѣди той да успѣе да събере достатѣчни войски.

Конфликтътъ между Сърбия и Унгария по поводъ спирането отъ послѣдната вписането на сръбскитѣ свини въ Унгария още се продължава и взема все по-голѣми размѣри. Вѣроятно е, че Сърбия по тоя поводъ ще обяви митническа война на Унгария.

ПОСЛѢДНИ НОВИНИ.

Цариградъ 29 того. Турскитѣ отетжки по Арменския въпросъ сѣ съобщили устно отъ Турханъ Паша, бидоха съобщени отъ Французски и Руский посланици на ресективнитѣ си правителства. Английскитѣ посланикъ заяви, че тия отетжки дойдоха много късно и че портата, ако желае, може ги съобщи направо въ Лондонъ. На 27 того отетжитѣ сѣхъ утвърдени съ праде и съобщени именовано на тримата посланици. Освѣнъ контролната комиссия, въ която посланицитѣ ще се сношаватъ на право, портата приема още петъ точки отъ прѣдложенията на силитѣ отъ 11 Маи. Съ прѣдшнитѣ и сегашнитѣ утвърдени отетжки портата приема вече по-главнитѣ точки отъ проекта за реформитѣ.

Въпроса е сега да се знае, да ли силитѣ ще поддържатъ послѣдното си искание: да се приематъ въ контролната комиссия европейски делегати, нѣщо по-важно за тѣхъ отъ подробноститѣ на реформитѣ.

Въ турскитѣ кръгове се вѣрва, че силитѣ ще се откажатъ, и тогава арменския въпросъ ще бѣде вечерпанъ по форма, като остава само изпълнението на реформитѣ. Тримата посланици още не сѣхъ получили наставления.

Петербургъ с. д. Германскитѣ канцлеръ Хохенлое пристигахъ, посрѣщанъ на гарата отъ посланикътъ Радолинъ, персонала на посолството и баварекитѣ министръ. Канцлера слѣзе въ посолството. Въ банкета, даденъ въ посолството въ честь на Канцлера, присѣтствуваха Князъ Лобановъ, Шипкиня, Министрътъ Дурново, придворний хофмаршалъ Графъ Бернхедорфъ, посланицитѣ князъ Лихтенщайнъ, Ласелъ и Хюсеинъ Паша.—Двореца пришесть дневенъ трауръ за Великий Херцогъ Владиславъ. Въ подолийската областъ официално обявено появяванието холерата.

Българскитѣ с. д. Меродавнитѣ кръгове опровергаватъ слуха за годѣжътъ на кралъ Александъръ за нѣкоя си руска велика княгиня.

Цариградъ с. д. велѣдѣвие увеличението холерата въ Брусса, наложена е дезинфектна карантина, десетдневна, отъ происхождения по морего Мрѣморно между Безбурунъ и Карабога-Татаръ.

ОБЪВЛЕНИЯ

ШУМЕНСКИЙ СЪДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 2195

Подписанный, М. Г. Старозагорский, съдебенъ приставъ при Шуменский Окр. Съдъ, на първий участѣкъ, на основние изпълнителний листъ подъ № 4033, издаденъ отъ Шуменский Градски Мировий Съдия, съ който се сѣжда Мехмедъ Хюсеиновъ, отъ градъ Шуменъ да заплати на Софие Саджкова, отъ градъ Шуменъ 285 лева, както и разноснитѣ по изпълнението, до колкого ще послѣдатъ и съгласно чл. 1004—1026 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ, че отъ денътъ на три-

кратното обнародване настоящето ми въ вѣстникъ „Защита“ ще се почне и продължава публичната продажба на слѣдующия недвижимиотъ, принадлежащъ на дължника Мехмедъ Хюсеиновъ: 1) 14/64 части на воденицата му, на която се при „Кюшкетовъ“ на градъ Шуменъ прѣсѣди: бирариината фабрика, рѣска, байръ, покрѣтъ, постоена е отъ просѣтъ дървенъ материя кирпичъ, покрита съ керемиди, състояща се отъ единъ водениченъ камѣкъ съ желѣзна машина; продажбата ще се почне отъ 282 лева и 50 ст. на

2) 14/30 части отъ градината му, на която се въ сѣщата мѣстностъ до самата воденица, стояща се отъ 6 ара, при сѣсѣди: пивоварната фабрика, Юкке Хюсеинова, Исмаилъ Х. Хасанъ пѣтъ и воденицата на сѣщия; продажбата ще почне отъ 48 лева на горѣ.

Горѣписанитѣ имотъ е собственно притежание на дължника и не е заложенъ никому.

Ще се продава за удовлетворение исканъ распоскитѣ на вискателя по горѣспоменатитѣ недвижимиотъ.

Желающитѣ господа да купятъ този имотъ могатъ да се явятъ всѣкий денъ въ канцеларията ми въ гр. Шуменъ, освѣнъ неприѣжтственнитѣ дни и часове отъ —12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 слѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣдатъ достъпни всѣ книги, относящи се по продажбата, и да надаватъ гр. Шуменъ, 18 Августъ 1895 г.

Съдебенъ приставъ:
М. Г. Старозагорск.

(3—3)

П. СЪД. ПРИСТАВЪ ПРИ ШУМЕНСКИЙ ОКР. СЪДЪ ОБЪВЛЕНИЕ.

№ 2350

Подписанный, Атанасъ Ноевъ, П. Съд. Приставъ при Шуменский Окр. Съдъ на VI участѣкъ, на снование изпълнителний листъ подъ № 1402, издаденъ отъ Шуменский Мировий Съдия, съ който сѣжда Анна Димитрова Петровица отъ Шуменъ Мария Маринопольска, жив. въ гр. Силистра, да платятъ на Петръ Х. Георгиевъ отъ гр. Шуменъ (150) сто петдесетъ лева и разноснитѣ по изпълнението, съгласно чл. чл. 1004—1027 отъ Гражданското съдопроизводство, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето ми въ вѣстникъ „Защита“, ще се почне продажба на движимо имущество, принадлежащо на горѣспоменатитѣ отѣтници, а именно: едно лозе, находящъ въ землището на гр. Шуменъ въ мѣстността „Съсѣе“, състояще отъ единъ декарь и два ара, прѣсѣди: Кару Кръстевъ, Димитръ Шалварджиевъ, Аностоловъ и пѣтъ, оцѣнено съгласно емлянитѣ регистри за (100) сто лева.

Горѣпоменатитѣ недвижимиотъ имотъ е билъ е собственно притежание на дължницитѣ отъ наследитѣ не е заложенъ никому и ще се продава за удовлетворение исканъ на Петръ Х. Георгиевъ отъ Шуменъ, предвиденъ въ горѣпоменатитѣ листъ.

Надаването ще се почне отъ първоначалния оцѣнка на горѣ. Желающитѣ господа да купятъ горѣпоменатото имущество, могатъ да се явятъ всѣкий денъ въ канцеларията ми въ гр. Шуменъ, освѣнъ неприѣжтственнитѣ дни и часове, гдѣто ще имъ бѣдатъ достъпни всѣкитѣ книги, относящи се по продажбата и да надаватъ.

П. Съд. Приставъ: **НОЕВЪ.**
(3—1). Гр. Шуменъ 30 Августъ 1895 година.

Подписанный извѣствамъ г-да гражданитѣ, че наскоро се завърнахъ изъ София, съдѣто изучавахъ занаята въ първата модна школа по кройчество, шевъ, и приемамъ порѣчки за дрѣхки, както дамскитѣ (само горни), тѣи и офицерски и цивилни. Работѣмъ бързо и добра. Снабденъ съмъ и съ добри платове. Дюжнитѣ ми се намѣри въ аданието на Петръ Х. Вълковъ, въ гр. Шуменъ.

Съ почитание **Юрданъ Ангеловъ.**

ИЗЛЪВОЖЪ ОТЪ ПЕЧАТЪ:

Осмо издание

Аритметика.

Цѣна 2 лева.

Първо издание

Геометрия

Цѣна 1 левъ и 75 ст.

За I, II и III класъ на гимназитѣ и горѣписанитѣ курсѣ на основнитѣ училища.

Съставилъ

Н. Т. Нърджиевъ,

Учителъ при шумненското педагогическо училище. Намиратъ се за продажъ у съставителъ гр. Шуменъ.

(3—1)

ИЗЛЪВЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ РУССКА ГРАММАТИКА (Этимологія)

Второ прѣработено и допълнено издание

отъ

А. П. Николаевъ

Цѣна 1 л. 20 ст.

Адресъ: гр. Шуменъ, А. П. Николаевъ, учителъ

Шуменъ, Печатница „Искра“.